



زهر نعمتی پرچمدار کاروان ایران در المپیک ریو که در سال‌های اخیر به عنوان یک پدیده در ورزش ایران و جهان شناخته شده و همزمان در المپیک و پارالمپیک ۲۰۱۶ هم شرکت کرده، حالا حرف از خداحافظی می‌زند! این کماندار که سابقه قهرمانی در دو دوره پارالمپیک را دارد، از مدت‌ها قبل در خواست کرده بود به خاطر شرایط خاصی که دارد، از یک مربی واحد برای حضور در مسابقات المپیک و پارالمپیک‌ها استفاده کند. حالا در شرایطی که دو ماه دیگر مسابقات کسب سهمیه المپیک و پارالمپیک ۲۰۲۰ آغاز می‌شود، نعمتی از بالاترین خود صحبت کرده است. این بانوی کماندار درباره شرایط فعلی خود می‌گوید: «نگرانی‌ها و ناامیدی‌ها گاهی به حدی می‌رسد که به فکر خداحافظی و کنار گذاشتن ورزش قهرمانی می‌افتم. به هر حال از ماه‌ها پیش تمریناتم را آغاز کردم و پیگیر تعیین تکلیفم برای مربی بودم اما تا به امروز که دو ماه به مسابقات توزیع سهمیه المپیک و پارالمپیک باقی مانده هنوز بالاترینم. در مسابقات هلند و در بخش المپیک ۱۸۰ ورزشکار شرکت می‌کنند، اما فقط هشت سهمیه توزیع می‌شود. این موضوع حساسیت مسابقات را نشان می‌دهد و اینکه چقدر باید آماده در آن حضور داشت. «نعمتی در حالی حرف از خداحافظی به میان آورده که در مدت زمان حضورش در کیش از تمریناتش برای رسیدن به بزرگ‌ترین اهداف ورزشی‌اش خبر داده بود. از سوی دیگر اما غلامرضا شعبانی بهار بعد از غیبت نعمتی در مسابقات کشوری اعلام کرده بود این شرایط نمی‌تواند او را به تیم ملی دعوت کنند. در هر حال باید منتظر ماند و دید سرانجام کار نعمتی چه خواهد شد.

علی حسینی برمی‌گردد

در روزهای که سعید علی حسینی بی‌خبر در اردوی تیم ملی و زنه برداری شرکت نکرد، شائبه اختلاف او با محمد حسین برواه سرمربی تیم ملی قوت گرفت. او که با توجه به رکوردهایش می‌تواند یکی از مدال‌آوران کاروان ایران در المپیک ۲۰۲۰ باشد، برای از دست ندادن المپیک ۲۰۲۰ و شرکت در گزینشی‌های المپیک به تعداد لازم فقط تا ۹ اسفند مهلت دارد که نامش را در لیست قهرمانی آسیایا بدهد تا این میدان گزینشی را از دست ندهد. در همین راستا علی مرادی رییس فدراسیون وزنه برداری هم به علی حسینی هشدار داد تا زودتر تکلیفش را مشخص کند. این هشدار کافی بود تا پدر سعید از بازگشت فرزندش به وزنه برداری خبر بدهد: «سعید تمریناتش را به صورت شخصی آغاز کرده و خودش را برای مسابقات پیش‌رو آماده می‌کند. شرایط طوری بود که او نمی‌توانست در جام فجر وزنه بزند. با این حال برای مسابقات قهرمانی آسیا سعید به اردوی تیم ملی اضافه می‌شود. فکر می‌کنم سعید بعد از جام فجر در اردوی تیم ملی حاضر شود.» پدر سعید در حالی خبر از بازگشت فرزندش می‌دهد که فدراسیون گفته بود هیچ خبری از اینکه وزنه بردار فوق‌سنگین ایران کجاست، ندارد. فدراسیون یک بار کیهانوش رستمی را با این توجیه که نتوانسته پیدایش کند، از حضور در گزینشی قطر کاپ محروم کرد. حال باید دید فدراسیون برای قهرمانی آسیایا علی حسینی را پیدا و خبردار می‌کند یا نه!

اصرار به پر کردن تقویم

پس از لغور رقابت‌های دوومیدانی داخل سالن آسیایا میانه به دلیل استقبال نکردن تیم‌ها از حضور در تهران، حالا فدراسیون دوومیدانی قرار است مسابقات بین‌المللی را روزهای ۱۱ و ۱۲ اسفند با حضور کشورها همسایه برگزار کند، اما نه نامی از تیم‌ها اعلام شده نه مشخص است که سطح کیفی رقابت‌ها چگونه خواهد بود. اینکه صرفاً مسابقاتی برگزار شود که تقویم فدراسیون را پر کند، قطعاً چیزی عاید دوومیدانی ایران نخواهد کرد و اگر مسئولان فدراسیون آنقدر مصمم هستند که حتماً مسابقاتی در تهران برگزار شود، امیدواریم سطح کیفی خوبی داشته باشند. در چند سال گذشته رقابت‌های داخل سالن برگزار شده در تهران سطح خوبی نداشته و بیشتر ورزشکاران خارجی سطح‌شان پایین‌تر از دوندگان کشورمان بوده است.

منفی ۱۱ امتیاز!

بازی‌های خارج از خانه، دیگر «نقطه قوت» تیم برانکو نیستند

شرایط فاجعه‌بار زمین بازی در مسجد سلیمان، امکان برگزاری یک بازی در وضعیت عادی را برای پرسپولیس از بین برد. قرمزها عملاً شانسی برای بازی روی زمین نداشتند و برای نزدیک شدن به دروازه حریف، تنها باید از توپ‌های بلند استفاده می‌کردند. در این مسابقه، دیگر خبری از پاس‌های کوتاه و بازی زمینی سرخ‌ها نبود. با این وجود «زمین» تنها دلیل ناکامی آنها در مسجد سلیمان به شمار نمی‌رفت. این تیم همانند بازی‌های گذشته‌اش در نیم‌فصل دوم، کیفیت فوق‌العاده‌ای نداشت و دور از شرایط آرمانی نشان داد.



از باطاری

پرسپولیس وجود نداشت. با این حال نباید از یاد برد که نمایش فردی مهره‌های سرخپوش در این نبرد ضعیف‌تر از انتظار بود. خریدهای جدید پرسپولیس بعد از گذشت چهار هفته از شروع نیم‌فصل دوم، هنوز با تیم‌شان هماهنگ نشده‌اند. مهدی ترابی و سروش رفیعی هنوز اولین گل‌شان را در این فصل با لباس پرسپولیس جشن نگرفته‌اند. درباره بودیمیر شک و تردیدهایی زیاد وجود دارد و ممکن است او به سرعت در مسیر طرد شدن از تیمش قرار بگیرد. محمد

نادری با تبدیل شدن به یک مدافع مطمئن فاصله دارد و شیرینی همچنان همه نیازهای تیم برانکو در سمت راست خط دفاعی را برآورده نمی‌کند. مهدی شریفی نیز ایداشباهتی بارزهای خوب دوران فوتبالش در ترکیب سپاهان ندارد. برخلاف آن چه تصور می‌شد، تغییر و تحولات در ترکیب پرسپولیس، چندان به سود این تیم تمام‌نشده و این تیم هنوز به مرز آمادگی روزهای محرومیت از نقل و انتقالات نرسیده است. فشرده‌گی برنامه بازی‌های نیز تاثیر خاص خودش

را روی پرسپولیس گذاشته و این تیم را از شرایط ایده‌آل دور کرده است. قرمزها در ۱۹ بازی گذشته ۲۸ امتیاز به دست آورده‌اند. رسیدن به میانگین دو امتیاز از هر بازی، امیدوارکننده به نظر می‌رسد اما برای رقابت با تیم‌های قدرتمندی مثل سپاهان، پدیده، استقلال و تراکتورسازی، هر اشتباهی می‌تواند به معنای از دست رفتن یک فرصت بزرگ برای رسیدن به قهرمانی باشد. پرسپولیس از شروع نیم‌فصل دوم، در هیچ کدام از نبردها «شوروتگیز» و

نکته به نکته

بی‌دفاع!

پرسپولیس در میانه میدان و البته در خط حمله، تا حدود زیادی خودش را تجهیز کرده اما آیا چنین اتفاقی برای خط دفاعی تیم نیز رخ داده است؟ آیا نگرانی‌ها در مورد قلب دفاع نیز کاملاً بر طرف شده‌اند؟ آیا کم‌کاری در ترمیم کامل این بخش از زمین، این روزها نتیجه‌اش را در پرسپولیس نشان نداده است؟ محرومیت شجاع خلیل‌زاده در جدال خارج از خانه با فولاد، تاوان سختی برای پرسپولیس داشت و اولین شکست این فصل تیم برانکو را رقم زد. جدال روز گذشته سرخ‌ها نیز در حالی برگزار شد که برای اولین بار در مدت‌هایی مدید، شجاع و سیدجلال به صورت همزمان در ترکیب تیم‌شان حضور نداشتند. سیدجلال در جدال هفته گذشته تیمش با پدیده در جام حذفی آسیب دید و شجاع نیز در آخرین تمرین قبل از سفر

سوژه روز

به بهانه تغییر ادبیات برانکو درباره تیم ملی

نرمش غیر قهرمانانه!

تا قبل از تساوی مقابل نفت مسجد سلیمان، واکنش برانکو به حضور احتمالی روی نیمکت تیم ملی، اشاره صریح به ادامه همکاری‌اش با پرسپولیس بود. او مدام تأکید می‌کرد که با باشگاهش قرارداد دارد و نمی‌خواهد در این مقطع جانشین کارلوس کیروش شود. این بار امرد کروات جواب محکمی به سوال همیشگی خبرنگار هاندان و روی این موضوع تأکید کرد که مربی‌ها هیچ‌وقت از «فردا» خبر ندارند و نمی‌دانند که چه چیزی در انتظارشان است. پروفور همچنین دست‌روبی این نکته گذاشت که در فدراسیون هیچ‌کس با مذاکره با او را باز نکرده است. در روزهایی که پرسپولیس از فرم مطلوب دور است و بیشتر از هر زمان دیگری به آرامش و تمرکز برای رسیدن به شرایط ایده‌آل فاصله دارد، تردید برانکو به شدت نگران‌کننده

به نظر می‌رسد. آیا او دیگر از ادامه حضور روی نیمکت پرسپولیس مطمئن نیست؟ آیا او پذیرفتن پیشنهاد سرمربیگری تیم ملی در پایان فصل را یکی از گزینه‌های محتمل برای خودش می‌داند؟ فدراسیون فوتبال ایران، توانایی امضای قرارداد با یک مربی بزرگ را در خودش نمی‌بیند و از طرفی نمی‌خواهد با ریسک انتخاب یک مربی ایرانی و واکنش منفی هواداران تیم ملی روبه‌رو شود. در این شرایط، برانکو می‌تواند بهترین گزینه برای آنها باشد اما حقیقت آن است که پنهان شدن فدراسیون پشت موفقیت‌های اخیر پروفور در فوتبال ایران، بیشتر از همه به ضرر این مربی خواهد بود. او با درگیری لفظی‌اش با کارلوس کی‌روش، بلیت حضورش روی نیمکت تیم ملی را حداقل در شرایط فعلی سوزانده و در صورت پذیرفتن پیشنهاد

در خشان ظاهر نشده است. در اولین دیدار نیم‌فصل دوم با پدیده، اتفاقات فوتبال به سود قرمزها رقم خورد. سپس آنها نتیجه را به فولاد افشین قطبی واگذار کردند. این تیم به زحمت و با درخشش سیدجلال حسینی، توانست استقلال خوزستان قهرجودلی را در خانه شکست بدهد. سپس نوبت به تساوی کم‌رقم در زمین استقلال خوزستان رسید. تیم برانکو در جام حذفی نیز پس از ۱۲۰ دقیقه تلاش در ضربات پنالتی پدیده مشهد را شکست داد. میانگین امتیازگیری سرخ‌ها در نیم‌فصل دوم، از میانگین امتیازهای این تیم در کل فصل پایین‌تر بوده و این نشانه امیدوارکننده‌ای به نظر نمی‌رسد. «نتایج در خشان در دیدارهای خارج از خانه» مهم‌ترین نقطه قوت تیم برانکو به شمار می‌رفت که این تیم را با پرسپولیس همه ادوار گذشته لیگ برتر متمایز می‌کرد اما در این فصل، این ویژگی در قرمزها دیده نمی‌شود. تیم پروفور در لیگ برتر هجدهم ۹ بازی خارج از خانه انجام داده و تنها دو بار در این دیدارها برنده بوده است. به جز این دو پیروزی، ۶ تساوی و یک شکست نیز در این بازی‌ها برای پرسپولیس اتفاق افتاده است. پدیده و ماشین‌سازی تبریز تنها تیم‌هایی هستند که این فصل در خانه نتیجه را به پرسپولیس واگذار کرده‌اند. برای پی‌بردن به تفاوت این آمار با آمار فصل گذشته سرخ‌ها، کافی است بدانیم آنها در لیگ برتر هفدهم از ۹ بازی اول خارج از خانه، هفت پیروزی و دو تساوی دشت کرده بودند. در واقع پرسپولیس فصل گذشته در این مقطع، ۲۳ امتیاز از دیدارهای دور از خانه داشت و در این فصل تنها ۱۲ امتیاز از همان تعداد مسابقه به دست آورده است. تیم برانکو فصل گذشته هر سه دیدار اول خارج از خانه‌اش را با پیروزی پشت سر گذاشته بود. حالا دیگر پرسپولیس‌ها

تغییر و تحولات در ترکیب پرسپولیس، چندان به سود این تیم تمام نشده و این تیم هنوز به مرز آمادگی روزهای محرومیت از نقل و انتقالات نرسیده است. فشرده‌گی برنامه بازی‌های تاثیر خاص خودش را روی پرسپولیس گذاشته و این تیم را از شرایط ایده‌آل دور کرده است

«بر قدرت» دیدارهای خارج از خانه به شمار نمی‌روند. این ویژگی در دو فصل گذشته کمک کرده بود تا آنها از همه رقبای تیم در رده‌های بالای جدول فاصله بگیرند اما حالا پرسپولیس بیرون از خانه یک تیم معمولی است و این موضوع، موجب شده که در کورس قهرمانی دیگر دست بالا را نداشته باشد.

«همانگی» برگ برنده پرسپولیس در شروع این فصل بود اما تغییر و تحولات در ترکیب این تیم، هماهنگی میان نفرات را به هم زده است. همه باشگاه‌های آماده، باید با زمانی شبیه به این دست و پنجه نرم کنند و توانایی خودشان را برای خروج از بحران محک بزنند. تماشای افت پرسپولیس این روزها به «چشم مسلح» نیاز ندارد. آنها تیم همیشگی نیستند و هنوز شباهتی به پرسپولیس دو فصل گذشته ندارند. شاید برق ورزشگاه غدیر اهواز و بازمین بی‌کیفیت مسجد سلیمان، ناکامی‌های این تیم را تسهیل کرده باشند اما دلیل اصلی این افت را به هیچ وجه نباید در «عوامل بیرونی» جست‌وجو کرد. این مشکل از درون پرسپولیس آغاز شده و تنها در درون این تیم حل خواهد شد.

نگرانی بزرگ

قلب دفاع پرسپولیس در غیاب شجاع و یاسیدجلال، با خطر حمله جدی روبه‌رو می‌شود. اگر هر دو نفر نیز به صورت همزمان در ترکیب نیاشند، این تیم در دیدارهای دشوار با تیم‌های مدعی لیگ برتر و حتی در دیدارهای معمولی آسیایی با مشکلات بزرگی دست و پنجه نرم خواهد کرد. شاید اگر باشگاه در پنجره زمستانی نقل و انتقالات کمی بیشتر دغدغه‌های دفاعی را مدنظر قرار داده بود، امروز با چنین نگرانی بزرگی روبه‌رو نمی‌شد. آنها با علم به اینکه محمد انصاری را نیز تا پایان فصل در اختیار ندارند، تنها یک مدافع وسط خریدند و فشار روی دو مدافع مرکزی اصلی‌شان را به شکل قابل توجهی افزایش دادند. شاید این باشگاه در این بخش از زمین، به خرید «سوپرستار» نیاز نداشت اما حداقل می‌توانست یک مهره متوسط را به خدمت

بگیرد تا ناچار به استفاده از نفراتی مثل شایان مصلح یا کمال کامیابی‌نیا در قلب دفاع نشود. پرسپولیس در پایان محرومیت نقل و انتقالاتی، خریدهای نسبتاً خوبی در بازار انجام داد اما چشم‌های بسته روی مرکز دفاع، بلافاصله خاطره روزهای کمبود بازیکن را در این باشگاه زنده کرد. این در حالی است که تصور می‌شد پایان محرومیت پرسپولیس از نقل و انتقالات، پایان جست‌وجوی برانکو برای استفاده از نفرات تیمش در پست‌های غیر تخصصی باشد. مرد کروات در دوران نفس‌گیر محرومیت، بارها برای انتخاب ۱۱ بازیکن در یک مسابقه نیز با مشکل روبه‌رو بود و چاره‌ای به جز استفاده از بعضی از بازیکنان در پست‌های غیر مرتبط نداشت. این ضعف در فاز هجومی عملاً پوشش داده شده است. در بازی‌های گذشته ستاره‌هایی مثل ترابی، رفیعی، عالی‌شاه، نوراللهی، بودیمیر و... بین نیمکت و ترکیب اصلی در حرکت بوده‌اند تا دست پروفور برای تعویض کردن در جریان بازی دیگر خالی نباشد.



و حقیقت آن است که فوراً در جدید پرسپولیس، نتوانسته پاسخی برای تردیدهای بزرگ هواداران باشگاه داشته باشد. بودیمیر تا اینجا «دی‌کارمو» برانکو بوده است. او البته مثل مهاجم برزیلی مورعلاقه افشین قطبی «پرنده فروش» نیست اما درست مثل کاری که خرید آن بازیکن با افشین قطبی کرد، تصمیم‌های مرد اول نیمکت تیم را زیر سوال می‌برد.

برانکو در ماجرای جذب بودیمیر، یک در دسر بزرگ برای خودش درست کرده است. اگر تاپیش از این گفته می‌شد که بازیکنان او کرایه‌ای یا نظر معاون سابق باشگاه جذب شده‌اند، حالا پروفور مهاجم هموطنش را با تصمیم مستقیم خودش به خدمت گرفته است. از لحظه قرار گرفتن نام‌مشاور فهرست مازاد برای جذب بودیمیر تا همین امروز، سوال‌های بزرگی در اطراف مرد کروات مطرح شده